

Dades objectives i recerca científica ben feta

per Gabriel Bibiloni

JOAN I MARÍ, Bernat

Les normalitzacions reeixides

Vilassar de Mar: Oikos-Tau, 1996

La Busca

Em demanen unes paraules sobre el llibre de Bernat Joan intitulat *Les normalitzacions reeixides. Aproximació a la construcció de llengües nacionals a l'Europa del segle XX*, que ha aparegut fa poc i que, a parer meu, ha omplert feliçment un buit que hi havia en la bibliografia sociolingüística catalana, alhora que representa un instrument per a l'acció que ens pot ser d'enorme utilitat.

Perquè, què en sabem realment els catalans de la normalització del finès, del noruec, del txec, del macedoni i d'altres llengües de les dimensions de la nostra o més petites, que avui són idiomes normals i que en altre temps conegueren la subjugació i el menyspreu? Molts, fins i tot, ignoren que aquestes llengües foren durant segles llengües subordinades, igual que ha succeït al català. La nostra tradició acadèmica ha patit un desequilibri que ens ha fet mal: empesos sens dubte per conèixer la situació de les llengües europees minoritzades, que ens ha reportat l'estúpida glòria de poder sentir-nos el rei coix en el regne dels paralítics; un interès que no s'ha correspost amb el que sempre hauríem d'haver sentit per aquelles comunitats lingüístiques que partint de situacions sovint semblants a la nostra han sabut deixar resolt el seu problema d'una manera definitiva.

El llibre de Bernat Joan té el mèrit de posar juntes, comparades i contrastades, les informacions i les dades més importants relatives als processos de normalització de mitja dotzena de llengües europees —ara llengües nacionals eu-

ropees—, que, si no haguessin sabut trobar el seu camí, ara continuarien acompanyant-nos en el club dels desgraciats. I és que totes aquelles dades i informacions ens presenten la conclusió que el camí en tots els casos té la mateixa i única direcció: la construcció d'una llengua nacional només és possible en el marc de la construcció d'una nació que vulgui ocupar un lloc entre les iguals. En un moment en què el projecte de construcció de la nació dels Països Catalans és cada vegada més arraconat en nom d'un munt de suposats pragmatismes, és bo que aquella conclusió s'expressi amb tota rotunditat, i sobretot que s'expressi a partir de les dades objectives i de la recerca científica ben feta, com és el cas del llibre que ens ocupa.

